

Erasmus Finnországban

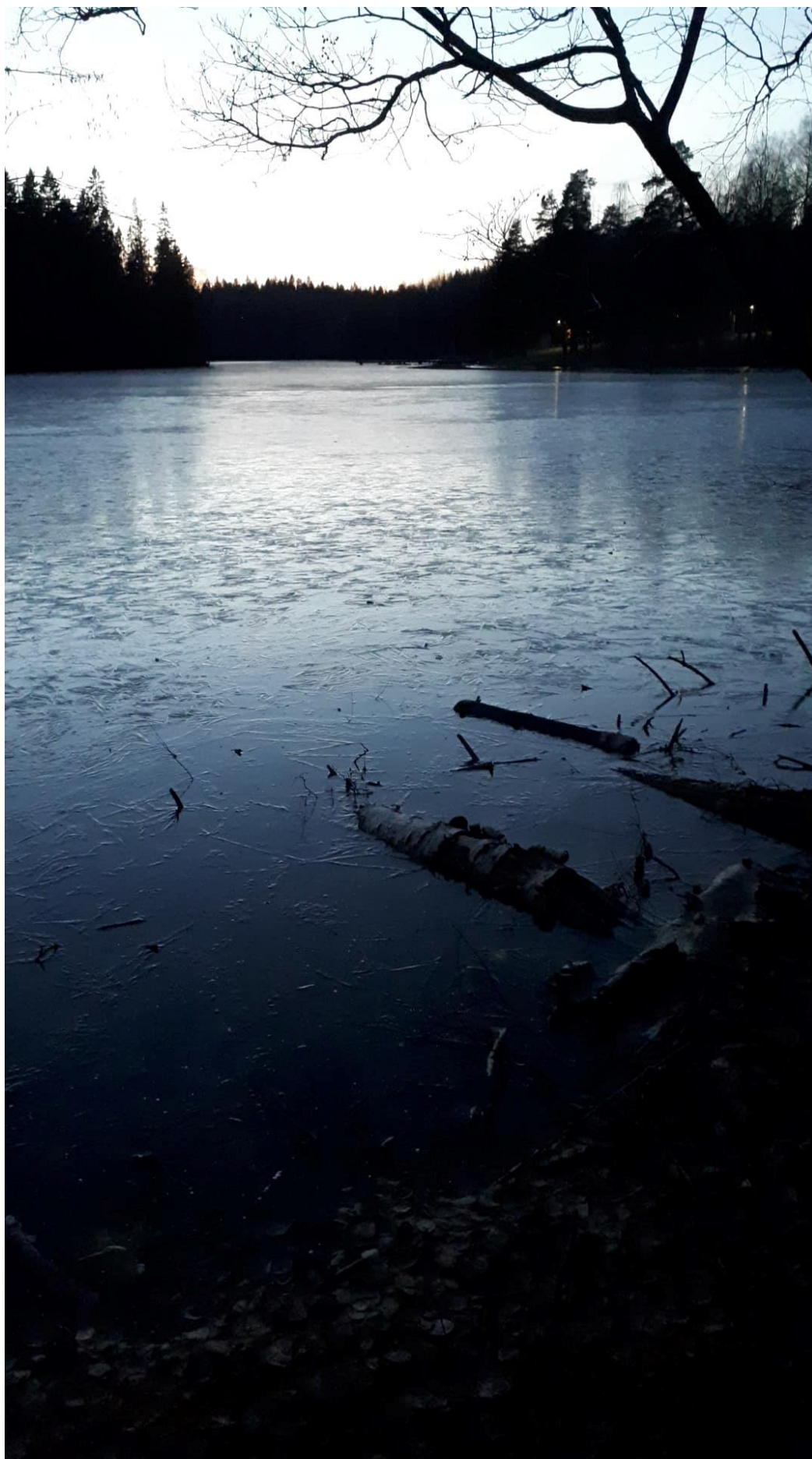
Tampere University of Applied Sciences

A hetedik félévemet, a 2019/2020-as tanév őszi félévét töltöttem Tampereben a TAMK hasonlóan környezetmérnök szakán, köszönhetően az Erasmus+ ösztöndíjnak. Örülök, hogy végül a külföldön tanulás és felfedezés mellett döntöttem az utolsó félévem lezavarása helyett. Kezdetől fogva megfogadtam, hogy minél informatívabb beszámolót szeretnék nyújtani a kiutazásra készülőknek, de végül egy túl személyes, hosszúra nyúló, és félő hogy félrevezető regénnyel kötöttem ki, amit szívesen megosztok az érdeklődőkkel az elérhetőségeimen keresztül. Lássuk tehát az alapvető tudnivalókat.

A kiutazás a Ryanair közvetlen járatával történt augusztus elején. Megjegyezném, nem érdemes sokkal korábban kimenni, az elintéznivalóknak vagy nem lehet nekikezdeni, vagy még nincs elég információ hozzá. A környék felfedezéséhez, akklimatizálódáshoz természetesen lehet. Ezek az október végéig közlekedő járatok olcsónak számítanak, nekem körülbelül 30 ezer ft lehetett csomagokkal együtt egy odaút, a visszaút már átszállással kellett történnjen, nagyjából 130 euróért (megéri ennél drágábbat venni, amivel nem kell 9 órát várakozni.)

Az én választásom Finnországra elsősorban a természet miatt esett (na meg a metálkultúra miatt), és ebben nem is kellett soha csalódnom, viszont bevallom, már nagyon hiányoztak a végére a magaslatok, hegyoldalak, amire nem is számítottam, hogy ezt váltja ki belőlem. Valahogy minden tónak meg volt a maga különleges bája, egytől-egyig, mindenképpen ajánlom a rendszeres túrázást a környéken és távolabb is. Egyik kedvencem közé tartozik az az alkalom, amikor befagyott az egyik kisebb hervantai tó, erről mutatnék pár képet.

Szerencsére a finn társaim előrejelzéseinek ellenére néhányszor havat is láttunk, viszont a novemberi-decemberi időjárás átlagosan csak 10 fokkal alacsonyabb, mint Magyarországon. Arra így is rájöttem, hogy a cipőim nem elég meleg, nem árt odakint beszerezni egy gyapjú zoknit sem, helyi különlegesség. Természetesen a legjobb orvosság erre a szaunázás, amire hamar rá lehet szokni, a végén könnyen szaunabérlettel a kezemben kötöttem ki (diákkedvezmény is jár rá). A képen a Rauhaniemi látható, afféle bevált törzshely.

A megélhetés odakint valóban nehezkesebb, mégis megoldható tervezéssel, ami pedig árcédulában nagy sokként ért, az ott is maradt.

A legnagyobb kiadások közé tartozik a lakhatás. Tamperében diákkomplexumok hada található, de a pontos hely kiválasztása és kiosztása nem a diákok által, hanem központilag történik. Ezekhez a szervezetekhez tartozik a TOAS, a POAS, ahol én laktam, és az INT Housing, ami a másik kettőt bérleti díjakban sajnos felülmúlja. A regisztráció során egy űrlapot kell kitöltenünk a kintlét időtartamát, az erre szánt pénzösszeget, és a többi lehetséges kritériumot megjelölve. Ezután felveszik velünk a kapcsolatot jó esetben egy ajánlattal, érdemes korán elkezdni a lakáskeresést a túljelentkezések miatt. Az ajánlat elfogadása után kauciót kell fizetni, amit a POAS teljes mértékben visszatérít, ha mindent rendben talál a végső ellenőrzésen. A bérleti díj tartalmazza a rezsit, de sok esetben az internet előfizetést nem, csak az épületekbe van bevezetve a hálózat, a lakásokban magunknak kell felszerelkezni modemmel és egyébvel. Összességében a Poasról csak jó tapasztalataim vannak, ezeket bővebben is kifejtem, ha valakinek igénye lenne rá.

A felszerelkezéshez sokan a Survival Kit-re esküsznek, ez kisebb konyhai eszközökből áll

legfőképp és a diákunió bonyolítja le a kiosztást, beszédet. Szervezetenként eltérőek a csomagok, valahol összeállítható, valahol adott, kauciót mindenképp tartalmaz, és nem minden visszatéríthető. Kb 50-80 eurót kell rászánni, változó, eldönthető, ki akar ezzel élni és ki visz otthonról holmikat, vagy vásárol be új/használt felszerelést. *Ugyanúgy személyesen eldönthető, ki szeretne diák-overállt viselni, én például beleszerettem, de nem tudtam kihasználni igazán eddig. A legjobb programokat ugyanis önállóan szerveztük szomszédos országokba, vagy más finn vidékeken, és csak a diákuniós bulikon szokták hordani.

Utazás szempontjából Tampere eddig sem volt rossznak mondható (kivéve éjszaka), kimondottan szeretem a chip-es buszkártya rendszerüket (Nysse a vállalat neve), de a kint tartózkodásom alatt építették ki az első villamosvonalakat, ami biztosan még kényelmesebbé és megközelíthetőbbé teszi a város pontjait, és a buszok is könnyebben közlekednek majd, ha nem kell építkezési területet kerülgetniük. A havi diákbérlet egyébként 30 euró körül mozog 2 zónára, ugyanis Tampere zónákra van osztva. Néha megéri inkább appon keresztül napijegyet venni. Ami mégis a legjobb választás, még télen sem kell megrettenni tőle, az a biciklizés. Kiválóan kiépített bicikli útvonalak vannak minden irányban, biztonságosak és jó állapotúak, és a kultúra egyik alapvető része. Használt bicikliket a www.tori.fi oldalon egész jó áron lehet találni, akár 20 euróért működőképes állapotút. A következő kép ugyan nem Tamperében készült, de jól mutatja egy átlagos téli napon a biciklitárolók helyzetét.

A legfontosabb pont, amiről gondolom mindenki többet szeretne tudni, az egyetem. Vagyis, egyetemek, mivel nemrég egyesítették a kampuszokat a városban, ennek megfelelően élvezhetjük mindnek előnyeit, mint például a crosscampus kurzusok, vagy a könyvtár. Már az első napon a körbevezetésen elbűvöltek, az egyetem nagyon jól felszereltnek és naprakésznek mondható (az egyik szeretett tanárom elnézést kért, amiért 2016-os jegyzetet adott fel nekünk), a műszereket pedig bizalommal ránk merik bízni, és szívesen, izgatottan is mutatják be őket, akár méregdrága drónokról, vagy tervezőprogramos számítógéptermekekről legyen szó. A termeket egyébként beléptetőkártyával lehet kinyitni, és estefelé a nagy bejárati ajtókon is azokkal lehet kijutni, ezt majd remélhetőleg mindenkinek bemutatják, a nyomtatókártyával együtt. Ez az általános bizalom és nyugalom járta át a légkört mindig. A tanárok igen nagy része dolgozik is a szakmájukban, így betekintést kaptunk több valós időben futó projektre, megrendelésekre, és naprakész infókat is megoszthattak velünk. Az oktatási módszerek között vannak zseniálisak és szerintem teljesen feleslegesek is, ez személyfüggő kinek mi ideális. Általánosságban sok a csoportmunka, és még több a beadandó, amiről mindenkit nyomtatékosan figyelmeztetnék, hogy tényleg nagyon sok a beadandó, és nem mind építőjellegű. Nagyon sok múlik a tanárokon itt is, egy érdekes tematika még nem garancia arra, hogy a tárgy is hasznos, vagy egyikük sokkal rugalmasabb, mint a másik.

Ennek a szaknak a célkitűzése a munkaképessé válás elsősorban, de a kutatásokra is lehetőséget nyújt, és támogatja azokat. Tanácsolnám egy Innovation Challenge-en való részvételt is, ezekért jó esetben kredit is jár. A segítőkészség szinte mindenkire jellemző, diák- és ember-központú a szemlélet. Nem utolsósorban pedig 5 hónap alatt mindössze 3 emberrel találkoztam, aki nem beszélt angolul, velük is az egyetemen kívül persze. Így vagy úgy igyekeznek megérteni minket és megértetni magukat.

Végül pedig a menzát is megemlíteném, igazi közösségi tér, és nagyon gazdaságosan lehet meleg étellel jóllakni. A városban szinte bárhol lehet ezen felül diákkedvezménygel étkezni. A finn gasztronómiából egyébként a kardamomos péksütemények, a Pommac (ez inkább csak skandináv), és a hosszúkává tette bennem a legnagyobb pozitív benyomást, ezeket mindenki örömtelien fogyasztja, de a közös főzések vitték a pálmát. A salmiakkit saját felelősségre fogyasztatok!

Mindenkinek hasonlóan sok sikert és élményt kívánok!

Email címem: matejka.viktoria@gmail.com

